

Nu munții te scapă din moarte
(Psalmul 121)

Nu munții te scapă din moarte, din groapă,
Căci munții și ei vor pieri.
La Domnu-i scăparea când vine-ncercarea,
Prin El mîntuit tu vei fi.
Și munții și marea, cu toată suflarea,
Cu toate atunci vor cădea.
Cînd El cu mărire și cu strălucire
Pe boltă se va arăta.

Cor:

Întoarce-te, vino la Stînca salvării,
Căci El te păzește cînd pleci și cînd vii.
Căci Domnul Cel veșnic, El nu dormitează,
El este cu noi, și ne va izbăvi.

Și peștera rece, dispare și trece,
Și munții cu toți vor fugi,
Cînd Domnul se-arată s-aducă răsplată,
Cînd Domnul de sus va veni.
Acum e momentul, acum e prezentul,
Acum El te cheamă să vii
Din calea pierzării, la calea salvării,
La Domnul, și-n veci vei trăi.

Oricine să știe, că nici în pustie
Și nici sus pe munte, de foc nu scăpați.
De marea furtună, cînd El se răzbună,
Doar dacă acum vă rugați.
Căci El te păzește și El te-nsoțește
Și-atunci cînd te duci, și cînd vii.
În mîna ta dreaptă, El încă așteaptă
Să-ți pună a Lui bucurii.

Amin